

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VIŠJE
DELOVNO
IN SOCIALNO
SODIŠČE

VDSS sklep Psp 320/2013

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za socialne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:2013:PSP.320.2013

Evidenčna številka: VDS0010824

Datum odločbe: 22.08.2013

Senat: Elizabeta Šajn Dolenc (preds.), Jože Cepec (poroč.), Edo Škrabec

Področje: ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE

Institut: nadomestilo - refundacija - stvarna pristojnost

Zveza: ZDSS-1 člen 7, 81. ZPP člen 481, 481/1, 487/1-1.

Jedro

Spor med delodajalcem in nosilcem obveznega zdravstvenega zavarovanja, v katerem delodajalec zahteva od zavoda razliko izplačila refundacije nadomestila plače za svojega delavca, ni socialni, temveč gospodarski spor.

Izrek

Pritožba se zavrne in se potrdi sklep sodišča prve stopnje.

Pritožnik krije stroške pritožbe sam.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je sklenilo, da ni stvarno pristojno za odločanje v tem sporu in da bo po pravnomočnosti sklepa zadeva odstopljena stvarno pristojnemu Okrožnemu sodišču v Mariboru.

Zoper citirani sklep se pritožuje tožeča stranka, zaradi bistvenih kršitev postopka in zmotne uporabe materialnega prava. Meni, da je v konkretnem primeru potrebno upoštevati, da je toženka o tem, da ne priznava tožeči stranki pravice do povračila nadomestila plače za njenega delavca – zavarovanca izdala odločbo. V socialnem sporu lahko tožnik med drugim zahteva tudi odpravo odločbe (81. člen ZDSS-1), pred sodiščem splošne pristojnosti pa lahko tožnik zahteva le plačilo – povračilo nadomestila plače. Kvaliteta pravnega varstva pred sodiščem splošne pristojnosti in pred socialnim sodiščem se tako bistveno razlikuje, saj pred sodiščem splošne pristojnosti ni možno postaviti zahtevka za odpravo sporne odločbe. Izpodbojna tožba pa je namenjena temu, da se za odpravo nezakonitega upravnega akta prepreči poseg (nadaljnjo poseganje) v

pravni položaj tožnika in da se zadeva vrne v ponovno odločanje pristojnemu upravnemu organu, ki naj bi v ponovnem odločanju postopek zaključil z izdajo pravnega in zakonitega upravnega akta (povzeto po odločitvi Ustavnega sodišča RS v zadevi z opr. št. U-I-181/09). Priglaša pritožbene stroške.

Pritožba ni utemeljena.

Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijani sklep upoštevajoč 366. člen Zakona o pravnem postopku (ZPP; Ur. l. RS, št. 26/99 s spremembami) v mejah razlogov, ki so navedeni v pritožbi, pri tem je po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7., 11. točke, razen glede obstoja in pravilnosti pooblastila za postopek pred sodiščem prve stopnje, ter 12. in 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP in na pravilno uporabo materialnega prava. V okviru navedenega preizkusa pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje ob pravilno in popolnoma ugotovljenem dejanskem stanju pravilno uporabilo materialno pravo, pri tem pa tudi ni prišlo do kršitev določb pravnega postopka, na katere pritožbeno sodišče pazi po uradni dolžnosti.

Sodišče prve stopnje pravilno ugotavlja, da gre v predmetni zadevi za spor med delodajalcem in nosilcem obveznega zdravstvenega zavarovanja v katerem delodajalec zahteva od zavoda razliko izplačila refundacije nadomestila plače za svojega delavca. Obravnavani spor je sicer nastal zaradi izvajanja pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, vendar pa zaradi tega še ne predstavlja socialnega spora. Po stališču pritožbenega sodišča v predmetni zadevi ne gre za socialni spor, kot je le-ta opredeljen v 7. členu Zakona o delovnih in socialnih sodiščih (ZDSS-1; Ur. l. RS, št. 2/2004 in nadaljnji).

Socialno sodišče je pristojno za odločanje o pravici do in iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in plačevanju prispevkov za to zavarovanje, vendar pa gre v sporni zadevi za spor glede povrnitve določenega zneska, ki ga je delodajalec izplačal svojemu zaposlenemu. Vrhovno sodišče RS je v več primerih zavzelo stališče, da gre v takih primerih za gospodarski, ne pa za socialni spor (tudi v sklepu opr. št. VIII Ips 269/2008 z dne 8. 6. 2010; VIII Ips 388/2008 z dne 24. 5. 2010, itd.). Vrhovno sodišče poudarja, da spor o povrnitvi nadomestila plače ni mogoče uvrstiti med spore iz 7. člena ZDSS-1. Gre za spor iz 1. točke 1. odstavka 481. člena ZPP, ki kot gospodarski spor opredeljuje tudi spor, v katerem je vsaka od strank katera od navedenih oseb: gospodarska družba, zavod (vključno javni zavod), zadruga, država ali samoupravna lokalna skupnost. Predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja, predvsem Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (ZZVZZ; Ur. l. RS, št. 9/92 in naslednji), POZZ in Pravilnik o obračunu bruto nadomestil plač med začasno zadržanostjo od dela v breme obveznega zdravstvenega zavarovanja ne predvidevajo izdajo posebnih (upravnih) odločb. Pri uveljavljanju zahtevkov za povrnitev izplačanih nadomestil gre za premoženjski spor o plačilno navedenih zneskov. Zaradi izdanih odločb se narava zahtevka (in spora) ni spremenila, saj z njimi ni bilo odločeno o pravici do in iz zdravstvenega zavarovanja. V tovrstnih primerih gre torej za ustaljeno sodno prakso.

Glede na navedeno je pritožbeno sodišče na podlagi 2. odstavka 365. člena ZPP pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo izpodbijani sklep sodišča prve stopnje. Pritožnik v pritožbi ni uspel, v skladu s 1. odstavkom 165. člena ZPP v povezavi s 154. členom ZPP, krije stroške pritožbe sam.

Datum zadnje spremembe: 07.11.2013